

KILIMANJARO-DENİK

21.-27.9. 2024

Úterý, 17. 9. 2024: Pozvánka

„Ahoj,
chceš-li, přijmi pozvání do mé skupiny <https://chat.whatsapp.com/KIZxKdKAiwV2kPuKYbTgHn>
Do skupiny zvů své přátele z různých zdrojů. Můžete v ní pouze reagovat emotikony na příspěvky/fotografie. Nemáte-li o moje zážitky/fotky zájem, omlouvám se za nevyžádanou zprávu. M.“

Středa, 18. 9. 2024: Jak se to seběhlo

Zhruba před rokem moje žena, po zdolání Triglavu s kamarádkami, pojala s jednou z nich nápad, že bychom mohli vylézt na Kilimanjaro. Šílenost, kterou jsem drsně odmítl. Ale když se Iva s Vládou od nás z Chaber rovněž rozhodli do mě hučet a Tereza zkoušela vlhký oči, tak jsem vyměk' a k Vánocům ji dal letenku. Od té doby žiju ve stresu, vztekám se, že jsou všichni tři blázni, nicméně jsem začal chodit po horách, cvičit s trenérem, zhubnul 10 kilo, a zbejvá mi jen dostat se do pozitivní nálady, protože, jak mi vysvětlila švýcarská 62-letá kamarádka, která to vloni s prstem v nose dala, "je to jenom o hlavě".

Dennis, který bude naším horským vůdcem, zakončil svou včerejší whatsappku zvoláním „hakuna matata“, pročez jsem si zjistil, že to je svahilsky "no problem" a začínám se konečně těšit, protože evidentně od něj leccos pochyťm.

No a tak se ve čtyřech zítra, ve čtvrtek 19. září vydáváme na cestu do Tanzanie...

Čtvrtek, 19. 9. 2024: Jak těžké je vylézt na Kilimanjaro a podraz pana profesora

Výstup na Kilimanjaro pro zelenáče v oblasti vysoký nadmořský vejšky jako jsem já, není pohodička jako nějaká Sněžka - ale Dennis tvrdí, že se správnou přípravou, s týmem, kterej on vede, naprostá většina lidí úspěšně vyvrcholí. Oukej.

Pro aklimatizaci nejde udělat nic, než se vydat trénovat nejlíp někam do Kolumbie. My jsme kromě Sněžek, Milešovek dali v srpnu jeden Triglav a předminulý víkend 2 noci ve 3.000 m na Grossglockneru. Nějak míň kyslíku nebo bolest hlavy nikdo z nás nezaregistroval. Jenže zkušenost s 4-6 tis. metry - nula.

Dennis však jako zkušeněj obchodník chlácholí, že se správným vybavením, odpočatý, najedený, v ucházejícím zdravotním stavu, hydratování a plní pozitivní energie, s ním a jeho podpůrným týmem to bude OK, že to dáme. Když ne, tak mi prachy stejně nevrátí, pacholek.

Vyvěšuji náš Kili-itinerář. Když jsem si ho v únoru sestavil, tak jsem se nejdřív orosil, potom upad' a nakonec mě jeblo. "Vy jste naprostý magoři a tohle mi můj kardiolog nikdy nedovolí!", vysmál jsem se ostatním a na hlasitý odposlech, aby mně to ti cvoci věřili, jsem mu zavolał: "Pane profesore, moje žena chce, abych s ní v září šel na Kilimanjaro. Vidte, že je to..." - "...super nápad, schvaluju", nenechal mě slovuťný pán domluvit a bylo vymalováno.

Odsoudil mě k tomu, že budu pětkrát za sebou spát na podložce v pytli někde čím dál vejš v horách po každodenním stoupání dvou Obřích dolů, aby mě šestej den - kdy už mě bude bolet celej člověk - vzbudili o půlnoci a abych v mrazu po ledě šlapal 4,5 kiláku do kopce tak, že každej metr je o 30 centáků vejš. Bez kyslíku a radostně.

den	datum	start	n.v.	od	nahoru	dolu	do	n.v.	převýš.	cíl	km	trvání	rychlost km/h
1	21.9.24 so	12:30	1 798	Machame Gate	1 227	0	Machame Camp	3 025	1 227	16:40	10,3	4:10	2,47
2	22.9.24 ne	8:30	3 025	Machame Camp	865	31	Shira Camp	3 840	815	13:40	4,9	5:10	0,95
3	23.9.24 po	8:30	3 840	Shira Camp	788	649	Barranco Camp	3 979	139	16:24	9,7	7:54	1,23
4	24.9.24 út	8:00	3 979	Barranco Camp	388	333	Karanga Camp	4 034	55	12:07	4,6	4:07	1,12
5	25.9.24 st	8:30	4 034	Karanga Camp	642	0	Barafu Camp	4 676	642	11:57	3,8	3:27	1,10
6	26.9.24 čt	0:00	4 676	Barafu Camp	1 219	0	Uhuru Peak	5 895	1 219	6:40	4,9	6:40	0,74
		7:00	5 895	Uhuru Peak	0	2 828	Mweka Camp	3 067	-2 828	15:50	16,5	8:50	1,87
7	27.9.24 pá	9:30	3 067	Mweka Camp	0	1 687	Mweka Gate	1 380	-1 687	12:43	8,8	2:09	4,09
EXPEDICE KILIMANJARO-UHURU 2024					5 129	5 528					63,5		

Letadlo do Dauhá startuje v 15:50. Na Kilimanjaro Airport přistaneme snad v pátek v 7:30 tamního času (tj. Praha -1h).

Čtvrtek, 19. 9.2024: Ó hory, ó hory

Dohá - přestup. To je naposled, co píšu delší text, z Tanzánie občas pošlu fotky z hor, pokud budou stát za posláním.

Při čekání na spoj procvičuju základy svahilštiny. Soudím, že vystačím s tímhle:

Mzuri - dobrý, dobře, OK (pozitivní odpověď na všechno, něco jako "Pura Vida" v Kostarice) | Jambo - Ahoj | Habari - Jak se máš? | Asante - Děkuji | Chakula - Jídlo | Ndiyo - Ano | Maji - Voda | Hapana - Ne | Unatembea haraka sana, bwana! - jdeš moc rychle, vole! | Utapata dola mia moja ukinibeba hadi huko! - dostaneš sto babek, když mě tam vyneseš! | Kwaheri - Sbohem

Kontinentální jižní Afrika nabízí matku přírodu ve své nejčistší podobě. Nekonečný pláně se stády pakoňů, bosí, spokojení lidi, dokud jim nekecáme do života. Takhle nějak vypadala naše planeta před mnoha lety celá.

Rezervace a žirafy mě neberou, klíčová pro mě je nejvyšší hora Afriky Kilimanjaro - s výškou 5895 m zároveň nejvyšší samostatně stojící hora světa. 60 km dlouhý masiv ze tří nečinných stratovulkánů, pojmenovaných Shira (4 005 m), Mawenzi (5 149 m) a Kibo. Nejvyšší bod se nalézá na vulkánu Kibo a je jím vrchol Uhuru - **Vrchol svobody** (5 895 m).

Pro mě podobná motivace jako každoroční výstup 28. října na nejvyšší českou horu. La vita, la pace e la libertà!

Bájná hora - střecha Afriky, láká dobrodruhy z celého světa. Kilima Njaro je svahilsky Svítící hora. Zmiňoval se o ní už řecký filozof Ptolemaios (to je ten, co napsal "*Almagest*" a z omylu ho vyved' až o 400 let pozdějc Kopernik), ale Evropané dlouho nevěřili, že by tři stupně pod rovníkem uprostřed Afriky mohlo něco takovýho existovat. Prvním, kdo přinesl svědectví o vysoké zasněžené hoře, byl v roce 1848 křesťanský misionář Johann Rebmann. Ale věřte někomu, kdo překládá lidožravcům bibli. Jeho tvrzení bylo přijímáno se skepsí a mnohdy sklídilo posměch.

Vzbudilo ale touhu cestovatelů horu pokořit. První, komu se to povedlo, byl Němec Hans Meyer, jenž na jejím vrcholu stanul v říjnu 1889. Ale až na potřeť a taky s domorodým doprovodem. Od té doby se o její zdolání pokouší další a další. Každý rok navštíví Kilimandžáro až 50.000 turistů a zhruba 65-70 % se dostane až na Uhuru Peak. (Jestli je to pravda, tak jenom letos tam vylezlo víc jak 32 tisíc lidí. To je dobrej byznys.) Úspěšnost výstupu však závisí na mnoha faktorech, včetně zvolené trasy, délky aklimatizace a fyzický přičetnosti odvážlivce. Nejčastější příčinou neúspěchu je výšková nemoc, což nevím co je a bojím se, že se to dozvím. Na vrchol vede šest hlavních cest různé úrovně obtížnosti a délky trvání od 24 hodin do 8 dní. Nejpopulárnějšími jsou Marangu (Coca Cola route) a **trasa Machame** (Whisky route) - tu nám doporučili a k ní se ještě vrátím.

Za chvíli nasedáme do letadla směr Kilimanjaro. Šofér Emanuel tam odtud hlásí, že bude na letišti už hodinu před přiletem a do Chanya Lodge nás zvládne odvézt za hodinu dvacet. Jak je to daleko netuším, tak mu to bezelstně věřím. Poslal mi ceduli, s kterou nás bude čekat. Opáčil jsem, že jméno skupiny má špatně, a dal mu správný název. Snad se najdeme.

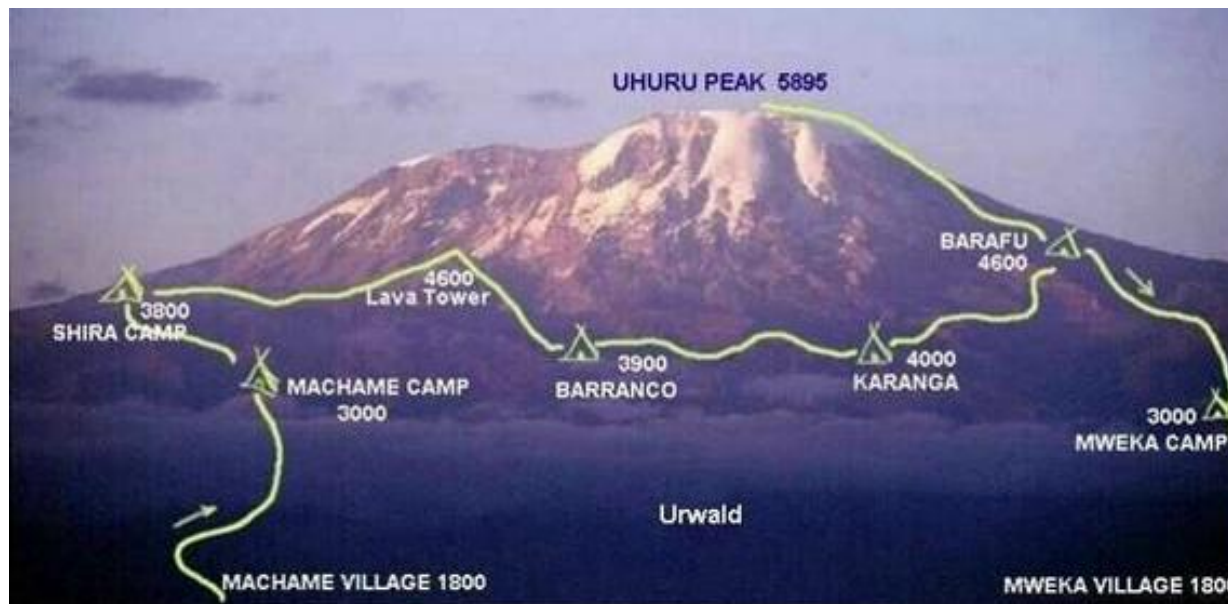
Po přiletu konstatuji, že Emanuel nezklamal, dokonce i značkovou vodu pro nás měl, abych pochopil, že to je celý fakt myšlený vážně.

a je učenlivej, už umí slušně česky [pozdravit](#)! Asi budu misionářem.

Pátek, 20. 9. 2024: Machame Route

Slíbil jsem popsat cestu, kudy půjdeme. Trasa Machame je sedmidenní, kvůli dostatečné aklimatizaci. Využívá ji asi třetina pokušitelů hory. Vede od rovníku až do arktického pásma, přes savany, tropický deštný pralesy, alpské louky, vřesoviště a velehory až po sníh a led. Každý den odlišný ekosystém.

Trasa začíná na jihozápadní straně hory a pokračuje na jihovýchod. To umožňuje spát ve stejný nadmořský výšce tři noci po sobě, což výrazně aklimatizaci pomáhá. Dennis uklidňuje, že úspěšnost výstupů po této trase je 85 %. To nezní zle. Snad nebudu 15%-ní lůzr. Letos jsme jeho devátá výprava a z těch předchozích nahoru nedošli jen dva lidé: jeden si zranil koleno a jeden už nemoh'. Nejstarší lezkyně bylo 76... No teda...

Celej výstup nahoru a dolů je dohromady 58-60 km. Převýšení od brány k vrcholu je hrozivých 5.144 m. Už jen vystoupat z 1.780 do 3.000 m na první noc mi před rokem přišlo z říše snů a dodnes to je můj nejlepší výkon, po kterém dva dny nechodím ze schodů. Následují tři noci v plus/mínus 4.000 m a poslední tábor ve 4.600 m. Tam přejít je večer -10 a proto mi Dennis vnutil ještě jednu bundu. Půjčil mi ji za dvacet babek.

V noci ze středy na čtvrtek čeká masakr, z kterého mám stažený půlky: budíček ve 23:00 asi v -10 stupních, snídaně ☺ a o půlnoci vrcholovej den startuje procházkou s převýšením 1.285 m na Uhuru Peak (rychlostí cca 750 m/h), nahoře žádný zdržování a hned následně 13 km sešup 2 kiláky vzdušnou čarou dolů až do 3.800 m. Leoš Mareš je o 13 let mladší a v daleko lepší kondici než já a tenhle den prej málem zdechnul, čímž mě vyděsil, než jsem si uvědomil, že je hérečka pro davy. Ale stejně... no uvidíme, je to sport. Sedmej den je pak sestup lesem k bráně. Osmý den nám neschází, toho se nedožiju nebo doprovodím výpravu na safari.

Machame trasu jsme vybrali, páč tu nejsou potřeba žádný technický dovednosti ani vybavení, je to jen trek, jedna noha za druhou. To jsem si - několikrát! - z různých zdrojů ověřil, protože na kamzíka fakt nehraju. Dennis mi ale oznamuje, že polezeme po nějaký Barraco Wall po čtyřech!!! Ale pod nátlakem slíbil, že to nebude dýl než čtvrt hodiny.

Taky nám všem zkontroloval vybavení, vybalili jsme ty plný polní na postele jak vojní v přijímači. Byl první "brífink", ale seznámení s ostatním týmem proběhne zejtra. "Brífink" bude každý den. Pan Smoljak byl při psaní Afriky dobře informován, jak to na výpravách chodí 😊.

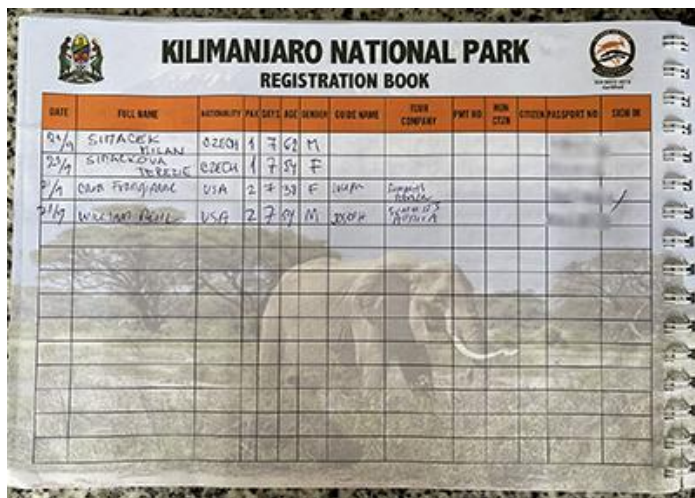

Ráno v 9h jedeme do base campu a - konec srandy. Obávám se, že nebudu brífinkovej typ.

Sobota, 21. 9. 2024: Moshi - Machame Gate - Machame kemp

Autem z Chanya Lodge v Moshi k Machame Gate.

Několikanásobná registrace na vstupu do Národního parku (permit ke vstupu 200 US \$ domácí, 500 hosté).

Vyplněný celní prohlášení, kolik s sebou do parku máme peněz 😊. Před cestou ještě oběd - fast food, nejzajímavější z toho jsou smažené vdolečky. Překvapil mě frmol v táboře: desítky, stovky nosičů, pomocného personálu, všichni šroubují jak o život.

Check-in u závory skrze rám jak na letišti. Rangerka drsná jak americké imigrační úředník, ale na "Karíba sana, bwana!" se nakonec usmála.

Ostrej start, tři, dva, jedna a jdu.

1798.74^m

Weather

Temperature

25°C

Condition

Light rain

Wind Speed

7.00 kmh

Feels Like

29°C

Humidity

58 %

Wind Bearing

90°

Výstup skrze tropické deštné prales. Míjím desítky nosičů a je mi trapně. Já vím, je to jejich práce, ale když vidím, co tahají na zádech, abych já a podobní mastnáci si mohli splnit sen...

Stálej, ale relativně strmej výstup. Dávám se do řeči s Jacquelinem, nosičem jiný výpravy, kterej má reprák s muzikou. Je to vystudovanej učitel geografie a historie, ale v sezóně si víc vydělá jako nosič. Ze včera vím od Aireen, "relations managerky" z hotelu, která má tenhle job jako druhou práci, že v tý první si vydělá 100 dolarů měsíčně a bydlení (jeden pokoj v domě se šesti dalšíma, se společnou koupelnou a kuchyní) ji stojí 80, proto má dvě práce.

Proto Jacka chápu a dál se neptám. S kámošem balej brčko a po cestě si dáváme šluka. Vždyť *We wanna get high*, ne 🤔?

Po dohodě s Banánem (náš vedoucí Dennis, co má všechno žlutý a na přezdívkou už slyší), pokračuju dál s našim kuchařem Presentem. Pochází z hlavního města a sem na sever přišel za prací, má v Moshi svůj malej barber shop. Restauraci měl, ale zvedli mu nájem a už ji neutáhl. Se svou ženou Viki má 20-letou dceru a 3 syny. Nejmladšímu Karlovi jsou dva a je roztomilej kolík (Present se pochlubil fotkou). Present po cestě trhá různý kapradí, který nám pozdějc bude servírovat. To jsem se moh' napást rovnou...

Present se později ukáže jako velmi kreativní kuchař. Strávím s ním dost času, je to dobrej týpek. Tady se se mnou vyfotil.

Banána Dennise a "Klajna" Calvina, naše průvodce vč. ostatního doprovodu, časem ještě představím.

(vlevo) Tropickej prales. má zajímavý vůně, připomínaj nejvíc kostelní kadidlo. A nosiči. Spocený, utahaný. Tvl, takhle budu za dva dny smrdět taky. Asi jako nekoupaný koně.

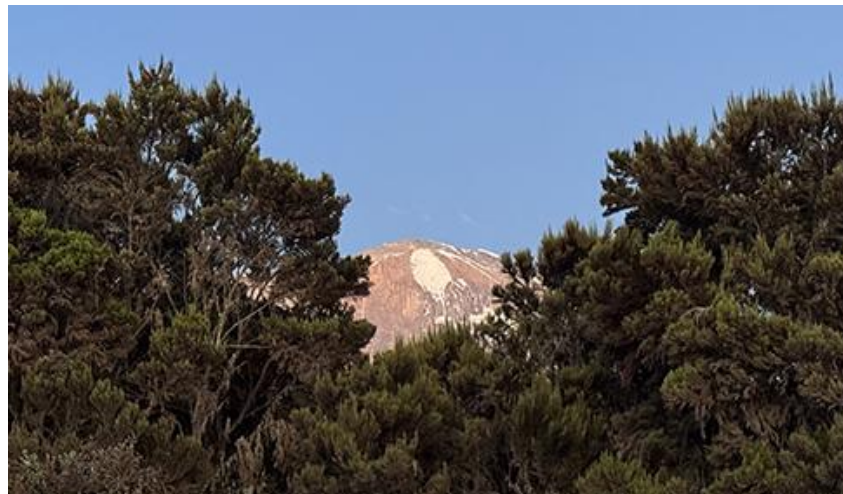
(vpravo) Do fotky z rohu kouká kuchař naší výpravy Present, kterému jsem tuto hypotézu právě svěřil.

Doba výstupu:	odhadovaná 5-7 hodin, skutečnost 4 hodiny
Vzdálenost:	10,3 km
Počáteční n.m.:	1.798 m
Konečná n.m.:	3.024 m
Nejvyšší dosažená n.m.:	3.024 m
Převýšení:	+1.226 m

Jsem tu nějak brzo, dávám posádce bonbóny a [řídím stavění stanů](#). Kluci jsou super, nálada ve flajtu je náramná.

Vidím Uhuru Peak z trasy poprvé na vlastní oči ♥. Fakt tam vzadu je!

Neděle 22. 9. 2024: Machame kemp - Shira kemp

3024.93^m

Coordinates ±14.00m

3.0959°S 37.2655°E
-3° 5' 45" 37° 15' 55"

Barometric Pressure

10.14 psi	69886.97 Pa
Pounds per Square Inch	Pascals
20.6376 inHg	524.20 mmHg
Inches of Mercury	Millimeters of Mercury
69.89 kPa	698.87 hPa
Kilopascals	Hectopascals

Vstáváme v 7, o půl osmé snídaně a v 8 vyrážíme.

Včera po šesté večer se během pěti minut setmělo a výrazně se ochladilo. V noci bylo - pro nás nečekaně - pod nulou. A to jsme jen ve 3 tisících. Ve tmě se smí po kempu chodit jen osvětleně, jinak má Ranger právo na Tebe střílet.

Dnešní trasa je kratší, ale významně prudší. Začíná výstupem přes zónu vřesovišť a rašelinišť po strmém hřebeni až k polokruhovému útesu známému jako Picnic Rock. Odtud skvělejší výhled na vrchol Kibo, kde je náš vysněnej cíl. Přibližuje se, ale je pořád k...a daleko...

Tam nahoře je Uhuru Peak, podívej se na ten sklon...

Jsou vidět taky zubatý vrcholy Shira na západě. Shira je formovaná lávovými proudy, erozí a vulkanickou činností. Nejvíc mě ale uchvacuje pohled v dálce na Mt Meru (se 4.563 m druhá nejvyšší singl hora Tanzánie). Moc se mi líbí, víc jak celý Kilima Njaro.

Až sem jsme šli rychlostí asi 650 m/hod. Fakt ta trasa je obtížná. Jestli bych ji měl k něčemu přirovnat, tak výstupu na horu Jizerku v prostředním úseku z odbočky z cesty po žlutý nahoru. Ale asi o 2,5 km vejš.

(vlevo) Tohle jsme šlapali víc jak 4.200 m. Ještě, že byly ty hezký výhledy. Zbytek dne je na mírnějším a rovném terénu směrem k Shira kempu, kde jsou výhledy stejně úchvatný. Ale fučí tu.

(vpravo) To je náš číšník Alex, zvaný Kangaroo. Jeho práce je nosit ze stanu kuchaře Presenta jídlo do našeho Dinning Lounge, prostírat, debarasovat a hlavně nosit tenhle stan, židle a stůl.

Doba výstupu:	avizovaná 5-7 hodin, my 5h10min
Vzdálenost výstupu:	4,9 km
Počáteční n.m.:	3.024 m
Konečná n.m.:	3.830 m
Nejvyšší dosažená n.m.:	3.840 m
Převýšení:	+ 816 vydřenejch m

Stáda zplavenejch ořů se dramaticky rozrůstají. Včera měli znatelně víc humoru i sil a věci na sobě o jeden den míň. V pozadí Mt. Muro.

No a to je on. Náš oddílovej vedoucí Banana Dennis.

Ráno a večer nám měří kyslík v krvi (mám hodnoty 85-87 zatím, komu klesne pod 75, tak končí), heart beat (mám 78-84, komu klesne pod 50, tak končí).

Každý ráno nařídí, co máme mít ten den sebou. Nablejskaný kanady ještě nekontroloval.

Uprostřed Shira -nejnižší ze 3 vrcholů Kilimanjara:

3839.80^m

3.0074°
-3° 4' 2"
37.2100°
37° 16' 35"

Barometric Pressure

9.13 psi	62938.67 Pa
Pounds per Square Inch	Pascals
18.5858 inHg	472.08 mmHg
Inches of Mercury	Millimeters of Mercury
62.94 kPa	629.39 hPa
Kilopascals	Hectopascals

Water Boiling Point

87.00°C
188.60°F

Tlustoch na další metě. Banana Dennis mě proti mé vůli nutí pořád jíst a hlavně pít vodu. Tři litry každé trek. Kam to mam dávat, to mi neporadil.

Náš tábor v Shira Camp. Vpředu vpravo velitelskej stan, úplně nejvíc vlevo kuchařskej stan, druhej zleva Private Toilet tent, ty dva žlutočerný jsou naše apartmá a mezi nimi jídelna:

V týmu máme [lektorku jógy](#). Namasté ve 4.000 m, to tu ještě nebylo... Tihle všichni hodní lidé pracují pro nás.

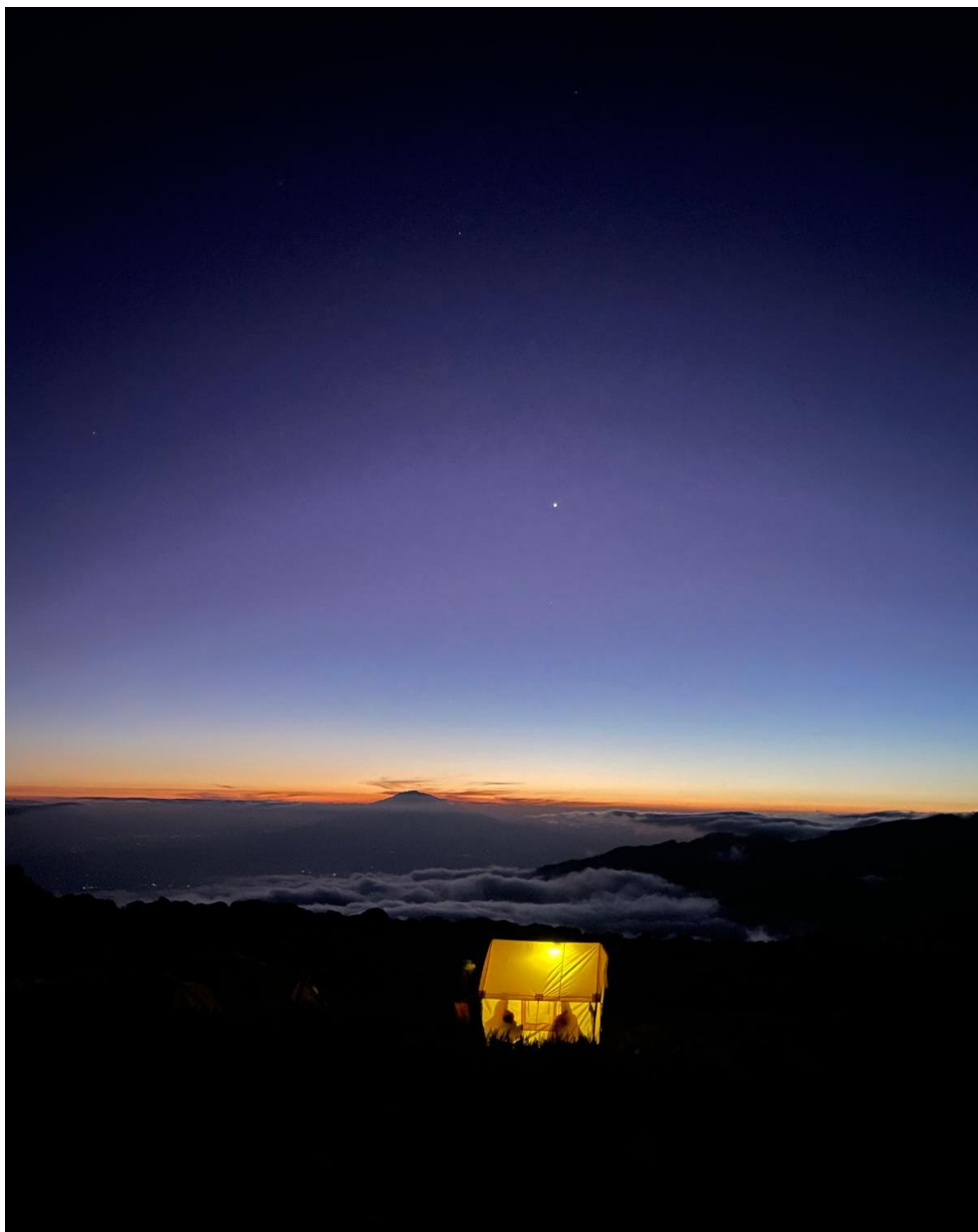
Vyšplhal jsem si na pahorek nad kempem, abych zjistil, že nahoru na Uhuru Peak se jde zprava po té šikmý ploše, což nikdy nemůžu vyjit, ale nikomu jsem to neřek', páč jsem pořád pozitivní jaxviňa. Až do posledního výdechu 🙌!

A Mt. Meru mě vážně fascinuje. Prý tam po úbočí běhají volně žirafy.

Pondělí, 23. 9. 2024: Shira kemp - Lava Tower (- Barranco kemp)

Good morning, tábor ještě spí, ale kuchař už připravuje svůj další porydž.

Dnes se těším, že pokořím svůj pozemské rekord: Lava Tower 4.630 m. Největš jsem zatím stál pod Klein Matterhornem, kam jsme s Kódlm vyjeli lanovkou. Za chvíli ***sunrise and the new day is breakin' thru*** ♥

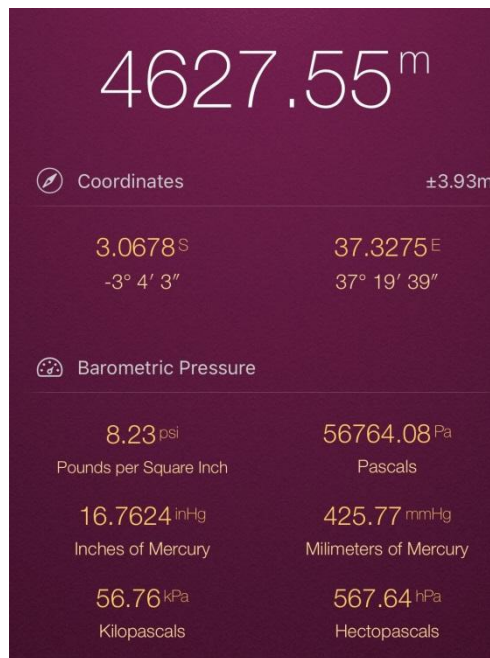
Dnes začínáme a končíme v podobný nadmořský vejšce, ale cvičně si na trase šoupneme Lawa Tower, abychom viděli, co to s námi udělá. Aklimatizace a zároveň test, jak tělo reaguje na vyšší nadmořský výšky.

Po cestě potkáváme starý známý a srdečně se navzájem, velmi pozitivně, zdravíme. Kus cesty jdu s Willem a Carou z Colorado. "O hó!!" zvolal Will silně, když se mě zeptal, jak jsem starej a já mu řekl pravdu. Cara mě pozdějc prozradila, že můj věk včera s Billem tipovali o dekádu níž. Asi jsou ve vejškách fakt halucinace, protože Willa bych tipoval na 40-44 a on má 54...

Největší prča je se skupinou asi 20 Islandanů, 40-55 let. Známe se už třetí den, probrali (jejich filmy) *Hvitur hvitur dagur*, *Mother*, *O koníh a lidech* a nejvic *Fúsi*. Jedna dótir prej toho herce osobně zná, tak jsem mu poslal srdečné pozdravy ze zeměkoule. Prostě se takhle na trase různě míváme, podle toho, jak kdo odpočívá.

Cesta na Lawa Tower nebyla zas tak těžká. Lawa Tower už je na úpatí toho strašného 60-km masivu Kilimanjara. Naštěstí není v mlze celý vidět.

4.627,55 m n.m. = PB (Personal Best) 🏔️

Pod Lawa Tower je kemp, kde všichni obědvají. Odtud budeme posléze pokračovat dolů.

Ptáte se na jídlo: hele za mě super, něco jím, něco ne a všeho je dost. Hlavně manga 🍌. Dnešní oběd: toustovej chleba s tvarohem, něco teplýho tekutýho plný brambor, banánů, mrkve a papriky, grilovaný kuřecí maso a ovocnej špíz z jablek, melounu a manga. Dva čaje, couvert. To sem všechno i se stanem vynosej a zase odnesou.

Pondělí 23. 9. 2024-II. část: Lava Tower - Barranco kemp

Od Lava Tower strmý sestup proti směru hodinových ručiček kolem Kiba a do údolí Barranco kolem velkých kvetoucích hor Senecios. Trek končí v kempu u vřesovišť a rašelinišť.

Jelikož jsem člověk komunikativní, už jsem poznal spoustu lidí. Stává se mi často, že někoho míjím nebo někomu uvolňuju cestu (portiers first) a nosič / cizí guide / turisté vyhrknou "*Jumbo, Miláno!*" a popřejeme si "*pole, pole*" ("klídek, pomalu") nebo univerzální "*hakuna matata*". Je to takový - milý, normální, lidský! Líbí se mi tu! Piju jak duha, hlava mě nebolí a zatím ani tělo ne!

Celkem dnes:

Doba výstupu:	6-8 hodin,
skutečnost:	4:30h - oběd 1,5h - dolu 1,5h
Vzdálenost výstupu:	9,8 km
Počáteční n.m.:	3.898 m
Konečná n.m.:	3.979 m
Nejvyšší dosažená n.m.:	4.628 m
Převýšení:	+730 m / -649 m

Dnešek v [mapě](#). Minulý dny jsem na ně zapomněl. Čert to vem`. Tu je mapa [celý trasy](#).

Sestup z Lava Tower po úpatí Kilimanjara do kempu Barranco - kde je pro dnešek konečná.

V Barranco campu se potkávají 2? ze 6 tras, a tak to je jak na Rock for People:

3979.29^m

Coordinates ±3.75m

3.0946°S 37.3295°E
-3° 5' 40" 37° 19' 46"

Barometric Pressure

8.96 psi 61807.46 Pa
Pounds per Square Inch Pascals

18.2517 inHg 463.59 mmHg
Inches of Mercury Millimeters of Mercury

61.81 kPa 618.07 hPa
Kilopascals Hectopascals

Úterý 24. 9. 2024: Barranco kemp - Karanga kemp

← Tamhle byl včera ten festák a večer zase bude (pohled na Shira camp z cesty k Barranco stěně):

Rozdíl mezi denní a noční teplotou je čím dál větší. Přes den může být 30 a v noci mrzne voda v lahvích.

Dneska aklimatizační den s vejšlapem do 4.200 a zase zpátky do 3.900.

Nejdřív čeká moje noční můra: Barranco stěna. Zku..ená, zas...ná, v Tanzánii chovaná... . Po ránu na mě docela prudkej nářez, budu muset po čtyřech, chodit se po ní nedá. Triglav jsem po kilometru takovýhleho terénu v červenci vzdal. Banana Dennis mě po x-tý ujišťuje, že to je „jen kousek“.

Těch nadávek jako ode mě ta stěna ještě nikdy neslyšela. Šílenost - ale bude hůř.

Ale jsem nahoře! Je to za mnou, vzalo mě to tak 60% denní energie, ale obávaná The Wall je pokořená. Odteď už prej hezky po dvou až nahoru. Jestli to tak je, tak po cestě zrekuperuju a možná dáme plánovaný dny 3+4 dneska oba

- díky počasí taky - úúúúúúúžasnej rozhled jak zpátky na kemp, tak na ledovec Heim na vrcholu.

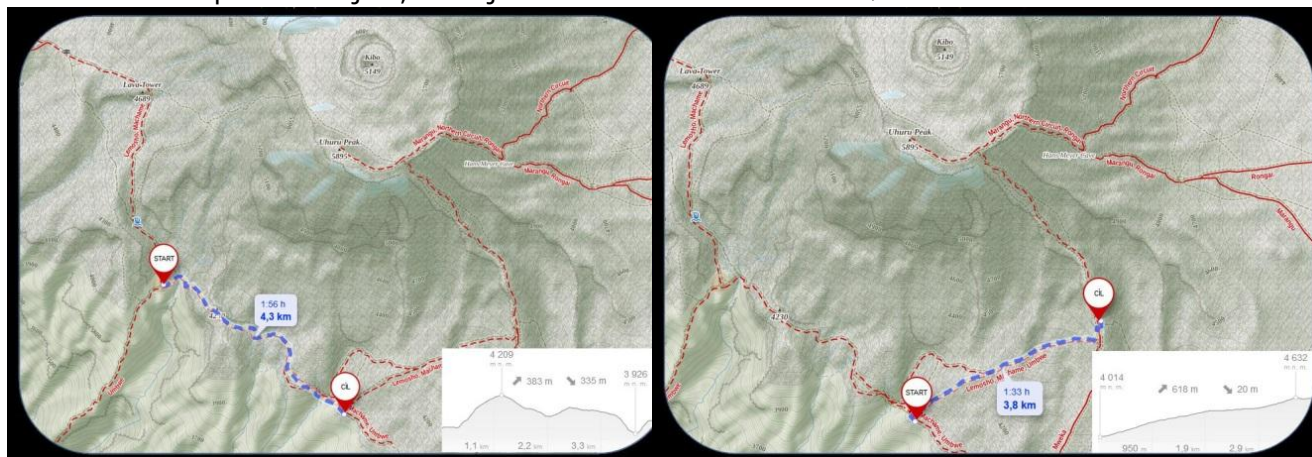

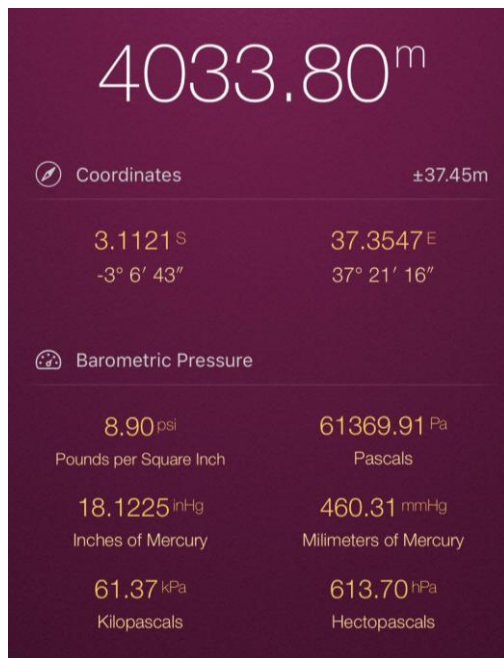
Tady z vrcholu Baranco stěny vypadá vrchol Uhuru docela blízko, ale zdání klame: jednak úplný vrchol není vidět a jednak jsme teprve někde v 4.120 nebo tak nějak.

Zbytek dnešní plánované túry přes alpskou poušť, pomalu se vine kolem hory až do údolí Karanga. Údolí Karanga je posledním místem s vodou. Do dalšího kempu ji nosiči ponесou v kýblech na zádech a na hlavách.

Denní dávka splněna. Měníme program, po obědě pokračujeme do Base Campu Barafu a Uhuru dobudeme někdy zítra po poledni tunajšího času.

Dnešní trasa: a plán na zejtra, kterej možná ale dáme už dnes 🐸:

A tak prý ne. Zůstáváme u původního plánu, nejspíš. Je to tím, že jako tým nevíme co chceme a měníme svá rozhodnutí. To je Uđo v týchle vejšce noumální.

Táááámhle nahoru jsme dneska vyšplhali, abychom sestoupili dolů, k poslednímu zdroji vody na cestě a vyšplhali sem do kempu na zaslouženou ajkosku 🤔

Doba výstupu: 3-5 hodin, my 4,5 hodiny
Vzdálenost výstupu: 4,3 km

Ještě odpovím na dotaz na oblečení.

24. 9. 2024: Oblečení a výbava pro výstup na Uhuru

KIT MILAN		Got	Need	Pack	details
1. BATOHY					
1.1	Hlavní batoh pro nosiče (60-70 litres, max. 15 kg)	1	1	0	pronajmout na místě (20 USD)
1.2	Day Pack (33 l) s obalem (jako kabinové zavazadlo do letadla)	1	1	1	Osprey Talon 33 III 10012000OSP.01
1.3	Dry bags or tough poly bags - various sizes		1	1	
2. NOCOVÁNÍ					
2.1	Spací pytel	1	1	1	Sir Joseph Rimo III 600
2.2	Polštářek		1	1	
2.3	Triko s dlouhými rukávy a dlouhé spodní kalhoty na spaní	1	1	1	CLIMATEX
3. OBLEČENÍ					
3.1	Voduvzdorná větruvzdorná prodyšná bunda	1	1	1	KILPI MAMBA-M
3.2	Voduvzdorná větruvzdorná prodyšné kalhoty	1	1	1	Tilak Ultralight PacLite
3.3	Pěřová bunda	1	?	0	CCL / Kjus
3.4	Mikina - střední vrstva fleece	1	1	1	Devold Lehká Merino bunda Heroy
3.5	Vesta - střední vrstva bez rukávů	1	1	1	KILPI LENIA-M
3.6	Merino základní triko dlouhý rukáv	2	2	2	modré + šedé
3.7	Treková trička s krátkým rukávem	3	2	3	DEVOLD Breeze
3.8	Trekové kalhoty (lehké a teplé)	1	1	1	KILPI HOSIO-M
3.9	Legíny pod kalhoty	1	1	1	DEVOLD Tuvega Sport Air Long Johns Men
3.10	Svršky s dlouhým rukávem na večer	1	1	1	Marco Polo růžová mikina
3.11	Kalhoty na večer	1	1	1	Karimor zelené
3.12	Spodní prádlo - boxerky dlouhé	1	1	1	Devold Merino boxerky 190 Lauparen Hiking
3.13	Spodní prádlo - boxerky krátké	4	3	4	Devold Merino boxerky Breeze
3.14	Teplé palčáky	1	1	1	DIRECT ALPINE Thermo Mitt
3.15	Lehké (nebo vnitřní) rukavice	1	1	1	DIRECT ALPINE Skin 1.0 XXL
4. OBUŤ					
4.1	Trekové boty s podporou kotníků	1	1	1	La Sportiva Aequilibrium Trek GTX
4.2	Náhradní tkaničky do bot	1	1	1	La Sportiva Mountain Aequilibrium Laces
4.3	Trekové ponožky - normální do nižších nadmořských výšek	3	3	3	Devold Hiking
4.4	Trekové ponožky - silné do vyšších nadmořských výšek	1	1	1	Icebreaker Hike+ Medium Crew Men
4.5	Sandály / Crocs / Žabky / Tenisky na večer		1	1	
5. HLAVA A OBLUČÍ					
5.1	Nákrčník/čelenka (vhodný i proti prachu při sestupu)	2	1	2	KILPI HOHE-U
5.2	Sluneční brýle	1	1	1	
5.3	Čepice s kšiltlem	1	1	1	KILPI
5.4	Teplá, zateplená čepice	1	1	1	Craft
6. ELEKTRIKA					
6.1	Čelovka a náhradní baterie	1	1	1	
6.2	Hodinky (osvětlené, s alarmem)	1	1	1	
6.3	iPhone s kabelem (USB C, USB A)	1	1	1	
6.4	Vodotěsné pouzdro na iPhone	0	0	0	
6.5	Nabíječka a power banka	1	1	1	SPELLO Solar Power Bank
7. KPZ + PRVNÍ POMOC					
7.1	Lepicí páska, malá role	1	1	1	
7.2	Jehla + extra silná nit		1		
7.3	Zavírací nůž s pojistkou	1	1	1	Victorinox
7.4	Náplastí, stahovací obinadlo		1		
7.5	Pravidelně užívané medikamenty	1	1	1	
7.6	antiseptické ubrousky, pinzeta	1	1	1	
7.7	ortéza kotník	1	1	1	
7.8	Anti-Malaria tablets	3	3	3	
7.9	strepšil, magnesium				
8. HYGIENA					
8.1	Zubní kartáček a zubní pasta	1	1	1	
8.2	Mýdlo nebo ruční papír	1	1	1	

Na trasu mám denní batoh o objemu 33 litrů a každý den se liší tím, co do něj dávám: Camelbak s 3l vody, pončo do deště, několik kusů náhradního oblečení, opalovací krém a balzám na rty, svačinu, iPhone, pas a KPpéZetku.. Hmotnost denního batohu chci udržovat mezi 6-8 kg. Oddílový vedoucí ráno na brífinku vždycky zkontroluje, jestli máme všechno, co bychom mohli potřebovat. Víím, že čím vejš půjdeme, tím se bude zdát váha těžší a hůře přenosná. Můj hlavní batoh nese nosič Samuel. V něm je spacák, polštářek, nepotřebné oblečení, hygienické potřeby, boty a oblečení na večer, zbytečná knížka, karty, solární powerbanka, čelovka, ajkosky a tak. Asi 18-20 kg.

Na vrcholovej výstupnakonec půjdeme podle původního plánu, tj. ze středy na čtvrtek o půlnoci s předpokládaným vyvrcholením okolo 6:30 ráno.

V noci je fakt kosa, tady pod nulou, o kilák vejš i -15 a vítr. Proto si vezmu: dvě merino trika s dlouhejma rukávama, merino mikinu, pěřovou zimní bundu a nepromokavou větrovku. Vnitřní rukavice a pěřový palčáky. Merino podvlíkačky, trekový kalhoty, goretex kalhoty navrch. Nejtlustší fusekle, co Devold vyrábí.

Nejdůležitější jsou boty. Nic jsem v životě nevybíral tak dlouho, jako boty na tuhle cestu. Vyzkoušel jsem 3 velikosti od třech značek, v každých botách kopal do šutru, stoupal a sestupoval na šikmé žulové ploše. Boty musej` sedět, při kopnutí se nesmí hnout, natož bolet špička. Po hodině v Hudy jsem zejména díky prodavačovi vybral dobře. Kompletní seznam mám vylepenej na vnitřní straně víka kufru (kecám, v iCloudu). Zájemcům pošlu. Pozdějc z civilizace. Se signálem to je na houby.

Středa 25. 9. 2024: Karanga kemp - Barafu kemp

Včera v kempu celkem nuda. Co máš taky celý odpoledne dělat, číst se nechce, drbat s babama taky ne, svahilsko-anglicky s tymem vydržíš chvíli (oni maj' taky jinou práci). Takže piju vodu – žeru - čůrám - atakdále a to ve frekvenci, která by mě doma nenapadla. Ale strach z tý "mountain sickness" mi nedovolí zvolnit tempo tohoto čtyřboje.

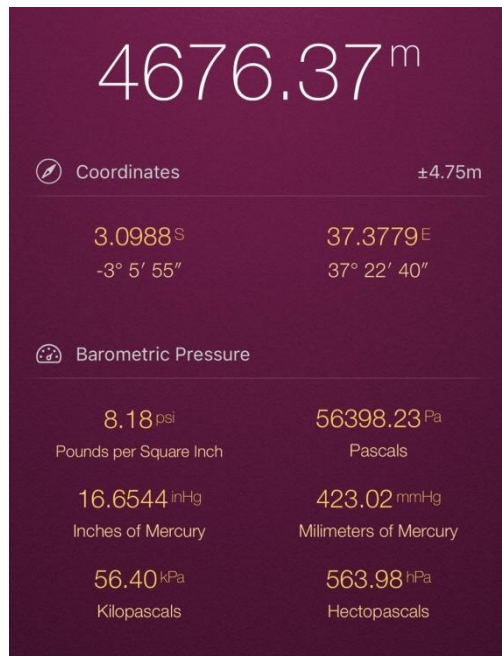
Spím od osmi večír, vstávám před budíčkem a užívám si skoro nahej studenou vodu, aspoň z lavóru, poté co odsekám ledovej škraloup. Svítá před sedmou a - i kdybych už nikam nedošel - to je nááádhra, můžu jet domů ☺.

Dnes pohodovým tempem přes prázdnou krajinu alpský pouště, *pole-pole*, pomalý tempíčko. Opět obdivuju ty stovky nosičů, co přenášej celý tábory z jednoho kempu do dalšího. Klikatá fronta všech těch siláků s náloží na zádech a na hlavě sunoucí se vpřed vypadá, jak kdyby nahoře měli zlevněný kubánský pomeranče.

Kužel Kibo se přibližuje a konečně je vidět na východě ten druhý vrchol Kilimanjara, co se jmenuje nějak jako kamarád Fuf Mahrezi... (ediční poznámka: je to Mawenzi 5 149 m)

Dnešní krátká vzdálenost znamená, že zbejvá dostatek času na odpočinek v kempu, na budíček ve 23, na přípravu na noční pokus o dosažení tý poslední cedule úplně nahoře.

Jsem tu: Barafu Camp, základna pro "summit day", výstup na vrchol.

Doba výstupu:	3-4 hodiny, já 2:30
Vzdálenost výstupu:	3,8 km
Počáteční n.m.:	4.033 m
Konečná n.m.:	4.676 m
Převýšení:	+643 m

Zbytek týmu tu ještě není (oni se furt někde zastavujou, svlíkaj, pak zase oblíkaj, do to hledaj místo na čurání..., a to mě nebaví. Ja nasadím ráno vestu a jdu, tak jsem šel zase radši s kuchařem Presentem. Mimochodem, jde sem do tábora od června po jedenáctý 🖐

V každém kempu je nutno zapsat se do knihy hostů. za včerejšek bylo v knize v Karanga kempu 130 příchoďů. Na každého turistu jsou průměrně 4 doprovody, který se nezapisují. Takže v kempu nás bylo tak 650. Dnešní kemp je ještě větší.

Barafu, což ve svahilštině znamená „led“, je poslední tábor před *summit tour* ve výšce 4.622 m. Není pokrytý trvalým sněhem, ale je tu zima. Zatím nadmořskou vejšku nepociťuju. Tábořiště jsou rozeseta mezi zákoutími ve skalách a táhnou se po celé délce hřebene. Některé tábory jsou daleko pod chatou Rangera a začátkem výstupu na vrchol, takže mohou přidat k výstupu více než půl hodiny. My jsme asi 50 m vejš nad pylonem. Jsou tu zděný záchody a latríny, ale voda žádná, takže nosiči jsou pro ni nuceni putovat zpět dolů do údolí Karanga. My naštěstí máme s sebou Abrahama, nosiče soukromýho záchodu, což fakt není k zahození, na ty veřejný byste nešli.

Rangeři zde mají k dispozici velký železný těžký nosítka, která mají zespodu jedno kolečko, takže lze na tomhle trakaři dostat lidi rychle dolů. V táboře je taky přistávací plocha pro vrtulník.

V kempu jsme už okolo poledne a protože jsme skoro na rovníku, mám slunce v nadhlavníku, což zaznamenal Banana Dennis i na [video](#) 📺.

Zkusil jsem si nanečisto pár desítek metrů výstupu, co nás v noci čeká. No ty vole...

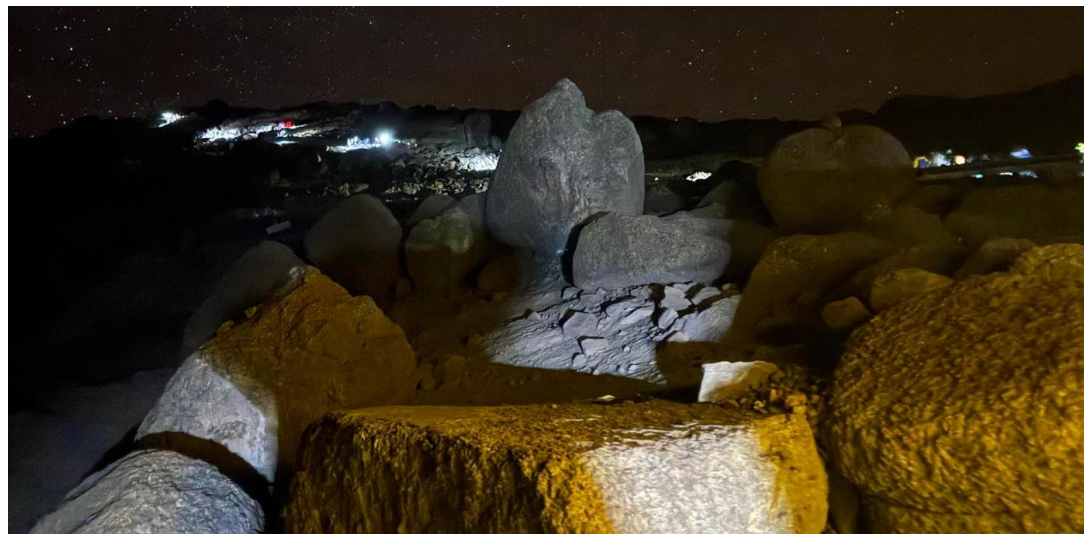
Veškerá letošní příprava, všechny ty Řípy, Lovoše, Milešovky, Sněžky, Luďkovy schody, Lucčiny trpělivý hodiny, kilometry v Drahání, zlá zkušenost s Triglavem, to se má zúročit právě dneska v noci...

Panebože, Ty máš přece svoje děti rád, tak Tě pěkně prosím: nech mě zejtra na tý hoře stát... (A když né, no a cóó...)

Čtvrtek 26.9.2024: Barafu kemp - Stella Point - Uhuru Summit

Před půlnocí vstáváme v děsný kose. Vrstvy jsem vybalil a připravil předem, urychlit oblékání! Ještě čelovku a jdeme na to. Poslední výstup přes arktickou zónu. Odpoledne jsem viděl, jak bude výstup strmej 66, fakt to chce *pp—oo-mm-aa-ll-uu*, jinak seš v řiti s dechem. Nikdy bych neřek', jak jeden zbytečnej frajerskej dřep rozhodí dech.

Po volný sopečný škváře, za tmy a v kose klikatou cestou v nekonečném štrúdlu podobnejch bláznů. Nutí mě to přizpůsobit se tempu pomalu stoupající fronty. Každou chvíli vrazím čelovkou někomu do batohu na zádech, když jim chci dát náskok, vrazí někdo zezadu do mě. Začínám chápat, proč Klajn s Banánem chtěli, ať se naučím chodit pomalu, zatímco já jim zdrhal s Presentem.

Když se rozhodnu někoho fakt pomalýho předejít a maličko zrychlím, nemůžu popadnout dech. Kyslíku ubývá. Ohlížím se dolů, souvislá vrstva čelovek vypadá jak osvětlený město.

A je to tady... Přichází to zhruba v 5.000 metrech, navzdory pravidelnému čtyřboji plnění a vyprazdňování dostávám křeče do břicha. Zbytek naší výpravy pokračuje nahoru, se mnou zůstává zlatý Calvin Klein, náš druhej, vzrůstem malej průvodce, kterému jeho kolegové přezdívali Japanesse. Odložil jsem v keři asi 3 kila nákladu, ale že by se mi šlo líp, to říct nemůžu.

Rezignuju na předcházení slimáků, zavěším se pohledem na Klajnovy paty a mechanicky šlapu. Stejně nic není vidět. Chvillemi mám pocit, že sedím na zadním sedadle nějakýho auta a Klajn mě veze. Co je to za blbost? Vždyť šlapu na Uhuru a jsem nabalenej jak pumpa, protože je přece zima! Je mi zima? No jo, na levou nohu a pravou ruku. Další kravina, to je přece nesmysl. No bodejť, je mi zima na pravou nohu a levý ucho. Tak dost, prober se. Hele, támhle v tom stanu si na chvíli sedneš a srovnáš si myšlenky. Prásk!! - hlavou do šutru. Nebyl to stan, ale skála. Kdo tohle doprdele vymyslel?!? To přece nemůžu dát.

5533.90^m

Coordinates ±4.57m

3.0813^S 37.3657^E
 -3° 4' 52" 37° 21' 56"

Barometric Pressure

7.29 psi 50276.48 Pa
 Pounds per Square Inch Pascals

14.8466 inHg 377.10 mmHg
 Inches of Mercury Millimeters of Mercury

50.28 kPa 502.76 hPa
 Kilopascals Hectopascals

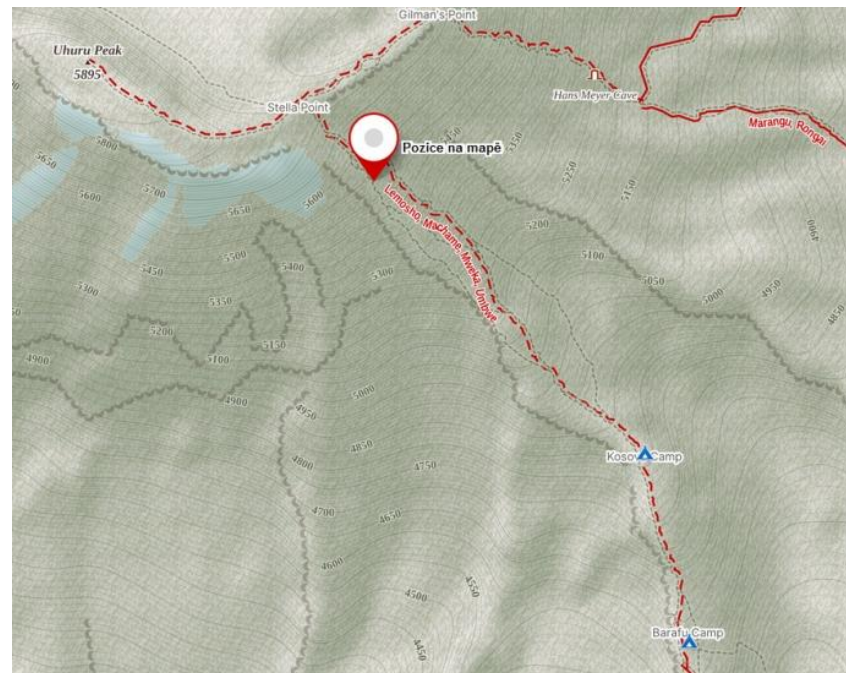
Kde to vlastně jsem? Koukám na GPS v *My Attitude*. Je 5:12 ráno. Ještě 360 vejškových metrů? To je Milešovka z Velemina. Jenže o pět kiláků níž.

Už to dávám fakt z posledního, bojuju, halucinace, chci to zabalit. Desetkrát jsem v duchu vzdal a desetkrát šel znovu. Pět hodin nočního výstupu mi splývá tak do deseti minut. Vůli vole to chce, pojď!, to už dáš, přece to nevzdáš pod vrcholem jako Triglav! Prdlajs, co mám tak asi dejchat? Copak jde chodit ve vakuu? Další fata morgána a Blanka ze Švýcarska: "...je to o hlavě..." Pozitivně! Hakuna matata!, pole pole!

V tu chvíli se zjevuje Klajn, bere mi batoh a říká: „Look, sunrise, look what you’ve done so far, you’re hero, come

on!“. Vyndává mi foťák z kapsy, začíná zběsile mačkat spoušť, bůhvíproč mě napadá, že to budu muset třídit a promazávat. A zase mechanicky jdu. Přiznávám s odstupem, že jsem to nevzdal jen díky jemu a jsem mu za to později fakt vděčnej, protože bych si do smrti vyčítal, že bych to zabalil TADY:

Klajn mi ukazuje, co vyfotil. Hele, ono už je vidět! Zvedám hlavu, ověřím to pohledem za sebe a no jo! Sluníčko se klube z mlžnejch mraků.

Kouknu se nahoru a vidím před sebou zbytek cesty. Vypadám všelijak, ale od teď to už bude jen lepší. Ta jistota mi vlévá další adrenalin do žil. To nejhorší mám za sebou a půjde to!

Stella Point (5.685 m)!, Křižovatka na okraji kráteru Kibo, kde se zbíhají další trasy. Setkávám se se zbytkem výpravy a jsem najednou plnej elánu. Odtud zbejvá krátkej, i když ještě sakra těžkej kus cesty.

Vrchol Uhuru je schovanej za ještě jedním kopcem. Přitahuje mě jako magnet, už abych tam byl a viděl tu opravdovou vrcholovou ceduli! Cesta vede okolo krásných ledových polí, pod nimi peřina mraků. Jsem schopnej vnímat tu krásu. Je to dobrý!

Ještě 300 m! Už to dám, jak Zátopek [vbíhám](#) na stadion! Nejvyšší místo v Africe, o Evropě nemluvě. Já vím Čumulangma to není, ale... husina, asi zimou. Co všechno za pikovteřinu proběhne hlavou..., chce se mi brečet... Dojatě všem děkuju.

ČTVRTEK, 26. ZÁŘÍ 2024
06:44

6:44

4G 93

±3.00m

5889.78^m

Coordinates

±4.07m

Barometric Pressure

6.95^{psi}

Pounds per Square Inch

47899.48^{Pa}

Pascals

14.1447^{inHg}

Inches of Mercury

359.28^{mmHg}

Milimeters of Mercury

47.90^{kPa}

Kilopascals

478.99^{hPa}

Hectopascals

Čtvrtek 26. 9. 2024: Uhuru - Barafu Camp - Mweka kemp

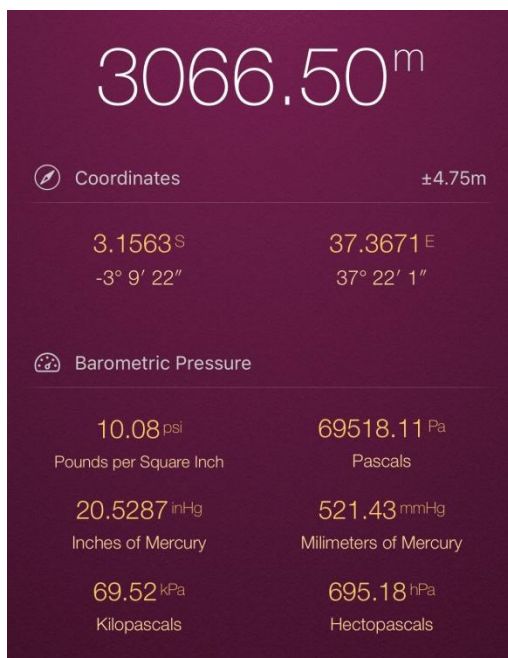
Na vrcholu Uhuru se k ceduli stojí fronta, máš max. půl minuty. Když se stačíš včas vzpamatovat a Tvůj telefon nemá zrovna někdo z guidů, dá se udělat dost pěkných fotek, tak aby z takového místa ne!

V tuto chvíli jsem samožersky ve WhatsAppové skupině povolil vkládání zpráv i jejím členům a děkuju všem za zasláná blahopřání ♥. Dokonce došla i dvě [audiopoděkování](#) od vnuček Amálky a Matyldy.

Sestup zpět do základního tábora Barafu ještě pod vlivem emocí, výškový nemoci a únavy trval 2,5 hodiny (nahoru 6:35). Dali jsme na hodinu nohy hore, lehkej oběd, sbalili a šli dolů. Přes alpskou poušť, vřesoviště a rašeliniště, až do Mweka kempu v zóně deštného pralesa. Za 4,5 hodiny úplně v pohodě.

Byl to ale dlouhý den, vyšli jsme v 0:10, došli v 16, největší porce km i vejškové km a na konci dne - hakuna matata / žádnéj problém!

Co byl sakra problém – ta zpropadená výšková nemoc, která mě dostihla někde v 5.000. To je na samostatnou kapitolu nebo spíš někam do hospody. Halucinace jako kráva s indispozicí všech možných vylučovacích cest, střídavými pocity mrazu a zpocenosti... spíš při pochodu a myslíš si, že Tě někdo veze v karavanu, balvany u cesty, že jsou stany... Fakt jsem nic nehulil.

Pátek, 27. 9. 2024: Mweka Camp – Mweka Gate

Ráno mě nic nebolelo ☺, svaly byly oukej. Nastává den loučení s naším skvělým týmem. Balíme a před 10 km sestupem do Mweka Gate si děláme společnou fotku. S velkou vděčností jsem poděkoval svému andělu strážnému – Calvinu Kleinovi aka Klajnovi aka Japončikovi, kterej má zásluhu na tom, že jsem misi splnil.

Ten hoch je real mountain guide se vším všudy a byt' na to nevypadá, tak má páru jako zápasník sumo. A není blbej. No a hlavně, nemít ho, tak jsem asi ten online deník nedopsal..

Mweka Gate – konečná. Au revoir, Kilimanjaro!

Post Scriptum:

A zde deník z cesty na Kilimanjaro končí. Mission completed, vystupovat.

Kdo zůstal, byl spamovanéj mými poznámkami z pokračování cesty po Tanzanii, po národních parcích.

Poděkování:

Ahoj Milane. Málokdo si nechá nahlédnout do svých myšlenek a pocitů. Je to báječný nápad je takto poutavě sdílet. Žádná samotná fotografie by tak neoslovila jako Tvé barvitě a vtipné glosy, takže být vydavatel Baedeker, hned Tě vysílám po celém světě a nedočkavě žádám nové a nové deníky. Poslední noc jsem vysloveně nespala a představovala si každý váš krok.... No prostě úžasný a díky.

Š

8:16

Před 5 lety jsme podnikli s kamarády dobrodružnou cest vlakem přes celé Rusko na Bajkal. Tehdy jsme společně psali do WhatsAppu zážitky, doprovázené fotkami a videi. Ve skupině jsme měli nejdříve desítky, průběhem času přes 200 známých, kteří je sledovali.

Od začátku letošního roku jsem různě trousil informace, že jedeme "vylýzt na Kilimanjaro". Téměř pokaždý jsem slyšel "*pošli fotky*"! Proto jsem, po zkušenosti s Bajkalem, vytvořil tuhle skupinu a nabídl vám v ní - na vaše nebezpečí - účast.

Dnes už vím, že "vylýzt na Kilimanjaro" je stejnej nesmysl jako "vylýzt na Krkonoše" nebo na Alpy. Kilimanjaro je pohoří s 3 horami, na té nejvyšší, Kibo, je několik vrcholů, nejvyšší z nich je Uhuru - *Vrchol svobody*. Takže když už, tak správně je - "**vylýzt na Uhuru**".

To, že vás v době mého pokusu bylo ve skupině přes 160, mi taky dávalo motivaci pozitivně myslet. Byl by trapas pozvat lidi do divadla a ukončit hru předčasně 🙄. Takže za tu motivaci děkuju.

Následný čtyři dny v přírodě už tak napínavý nebyly, jenom kvůli tzv. safari bych sem nikdy neletěl, dávám přednost skandinávskému severu a ZOO Trója před rovníkovou Afrikou. Přesto jsem si to nějak užil, hlavně díky knížce "[Safari Guide to Eastern African Animals](#)" od Jonathana a Angely Scott, podle který jsem se jakž takž zorientoval.

Děkuji všem, kteří můj online deník sledovali a nepřímou mě tak hecovali k tomu, abych si cíl splnil.

Milan

Za podporu děkuji všem čtenářům:

BALÁŽ Jožo
BARTOŠOVÁ Alena
BATÍK Peterka
BĚLÍKOVÁ Zuzana
BĚLSKÁ Lenka
BICAN Tomáš
BICANOVÁ Milena
BIGMAN KÓDL
BLAŽEK Honza
BLAŽKOVÁ Ivana
BOHUMSKÝ Petr
BOROVSKÝ Jakub
BOUKALOVÁ Mirka
BRABCOVÁ Blanka
BRODSKÝ Jirka
BULÍNOVÁ Bára
BULÍNOVÁ Katka
CABAN Michal
ČAKL Jan
ČECHOVÁ Dana
ČERMÁK Kamil
ČERMÁKOVÁ Míša
ČERVENKA Honza
DOLEŽAL Josef
DOLEŽALOVÁ Šárka
DOUBRAVA Luděk
DRŽMÍŠEK Míra
DRŽMÍŠKOVÁ Vladka
DURDILOVÁ Lucka
DVOŘÁK Cyril
DVOŘÁKOVÁ Adéla
DVOŘÁKOVÁ Eva
FAKOVÁ Hanka

FELDDHAUS VAN HAM Nanne
FELDDHAUS VAN HAM Tessa
FLORIÁNOVÁ Barbora
FRANCOVÁ Hana
GREGORINI Simona
HAJÍČEK Tomáš
HÁJÍČEK Vladimír
HANDL Erich
HANUŠOVÁ Andrea
HARMENS Lucka
HARMENS Ralf
HÁŠA Petr
HAŠEK Ivan
HAŠKOVÁ Alena
HEROUT Tomáš
HEŘMÁNKOVÁ Dáša
HLADÍK Aleš
HOLUBÍKOVÁ Dáša
HOŠKOVÁ Monika
HRON Vašek
HRUBÝ Martin
HRUŠKOVÁ Katka
HRUŠKOVÁ Stáňa
HUDECOVÁ Hanka
HURNÍKOVÁ Linda
HÝSKOVÁ Eva
CHRDLE Milan
CHVÁL Vlastimil
ILLNAR Vita
JELÍNKOVÁ Jitka
JETMAR Honza
JIRÍČEK Jarda
KABA Radka

KALA Tonda
KALOUSKOVÁ Bára
KALOUSKOVÁ Jitka
KAPRÁLEK Martin
KAŠPAROVÁ Karolína
KAŠTÁNKOVÁ Hana
KLAS Přemek
KLIMENTOVÁ Hanka
KLIMEŠ Jan
KMOCH Pepíno
KNÍŽE Roman ml.
KOCIÁNOVÁ Jitka
KOCVELDA Martin
KOLLER David
KOPECKÁ Míša
KOŠVANCOVÁ Petra
KOUBA Dominik
KOUBA Honza
KOUBEK Libor
KOUBOVÁ Lenka
KOUBOVÁ Renata
KOZOHOŘSKÝ David
KOŽUCHOVÁ Alena
KŘAPKOVÁ Blanka
KUBÍČEK Karel ml.
KUBÍK Tomáš
KULICH Aleš
KVAPILOVÁ Vendula
LOUPÁK
MACKEOVÁ Petra
MALÁ Jana
MARHOUL Petr
MATÁK Jožo

MAŤÁTKOVÁ Rozárka
MEDAL Miroslav
MEDUNA Rostě
MELÍŠKOVÁ Klára
MĚŘÍČKOVÁ Eva
MIROVSKÝ Tomáš
MOŽIŠOVÁ Veronika
NEJEDLÝ Pavel
NOVÁ Lenka
NOVÁKOVÁ Veronika
NOVOTNÁ Markéta
NOVOTNÝ Ondra
NOVOTNÝ PATNÍK Petr
PAGÁČ Tibor
PAVLÁSEK Lukáš
Petra Kozlovna
PIKL Láďa
PROKEŠOVÁ Ivona
PROTIVA Martin
PŘIBYLOVÁ Monika
PŘÍHODOVÁ Marcela
RADA Karel
RAK Martin
RANDUS Tomáš
RÁŽOVÁ Kamila
ROUŠALOVÁ Jana
ŘIČÁŘ Václav
SCOTT Mark
SEMRÁD Martin
SEPPÄLÄ Sirpa
SIDÓ Veronika
SŇOZÍK Radek
STAHLLOVÁ Martina

STEINER Petr
STEJSKAL Franta
STOPPANI Renata
SUKOVÁ Eva st.
SUKOVÁ Veronika
ŠIMÁČEK Adam
ŠIMÁČEK Vítek
ŠIMÁČEK Vojta
ŠIMÁČKOVÁ Bára
ŠIMÁČKOVÁ Týna
ŠIMÁNOVÁ Simona
ŠKODOVÁ Věra
ŠRÁMKOVÁ Jarmila
ŠTĚPÁNKOVÁ Eva
ŠULCOVÁ Hana
ŠVIGÁR Vlado
TICHÁ Míla
TOMANDL Karel
TOMŠŮ Martina
TOMŠŮ Vlastimil
TRMALOVÁ Naďa
TROJAN Ivan
UHROVÁ Jitka
VEČL Martin
VEČLOVÁ Tereza
VITÁKOVÁ Dana
VOJÁČEK Miloš
VRABCOVÁ Marcela
WEIGL Jiří
WOJNAR Bohdan
WOLF Jan